

Posudek oponenta

na diplomovou práci Marka Vávry na téma:

Postavení insolvenčního správce v rámci insolvenčního řízení

Autor předložil k hodnocení diplomovou práci na shora uvedené téma o deklarovaném rozsahu 187 448. Posouzení míry shody – viz záznam v IS. Práce obsahuje všechny náležitosti a přílohy formálního rázu.

I.

K volbě tématu:

Volbu tématu je třeba ocenit. Insolvenční správce je klíčovým subjektem insolvenčního řízení. Detailní analýza jeho právního postavení i procesní role je žádoucí a přínosná.

II.

K systematické diplomové práci:

Předložená práce má v zásadě jednoduché vnitřní uspořádání, které však vykazuje určité nedostatky. Autorovým záměrem bylo zpracovat jak právní postavení, tak procesní roli insolvenčního správce. Jakkoli je evidentní organická souvislost procesní role s právním postavením insolvenčního správce je třeba při seriózní analýze jasně vymezit co náleží k podstatě jednoho či druhého. V nedostatečném respektu k rozdílům spatřuji základní metodologický nedostatek autorova přístupu, který se pak promítá nejen v nepropracovaném systematickém rozvržení textu, ale i ve vlastním zpracování jednotlivých dílčích institutů. Kapitoly 2, 4 a 7 tvoří obsahově jednu část, ale v práci jsou odděleny a nenavazují. Kapitoly 5 a 6 se věnují „činnosti“ a „funkci“, aniž by autor vymezil rozdíl.

III.

K vlastnímu zpracování tématu:

Stručný úvod práce přibližuje obsah a rozvržení textu, aniž by vyjasnil autorovy metody. Následující kapitola je nazvána Historický exkurz. Autor se zde věnuje moderním dějinám

insolvenčního práva, resp. milníkům jeho vývoje, počínaje konkursním řádem z roku 1869 a konče zákonem z roku 2006 a zaměřuje se přitom na některé prvky postavení insolvenčního správce. Jde o rozsahem přiměřené výklady. V další kapitole autor popisuje podmínky jednotlivých typů povolení vydávaných insolvenčním správcům, ale i další otázky jako např. zánik práva vykonávat činnosti insolvenčního správce, zrušení povolení, zkoušky insolvenčních správců, vzdělání, což měl název kapitoly výstižněji vyjadřovat.

Autorův nesystematický přístup se projevuje i v následující kapitole, která se má podle názvu věnovat procesnímu postavení insolvenčního správce. Autor však v úvodu naznačuje záměr popsat druhy správců. Na s. 25 uvádí autor, že insolvenční správce je účastníkem insolvenčního řízení a vyvozuje tento závěr z cit. ustan. § 9 písm. d) zák. č. 182/2006 Sb. To by měl v rámci ústní obhajoby vyjasnit, neboť cit. ustan. uvádí procesní subjekty. Namísto důsledného rozboru procesního postavení insolvenčního správce autor v této kapitole popisuje další typy insolvenčních správců (hostující, předběžný, oddělený), a to podle různých kritérií, která jasně nevymezuje. Čtvrtá kapitola opět směšuje procesní a statusové instituty postavení a činnosti insolvenčního správce. V páté kapitole se autor pokusil vymezit povahu činnosti insolvenčního správce. V šesté kapitole se autor věnuje postupům insolvenčního správce v insolvenčním řízení, resp. jeho hlavním úkolům, přičemž úvodem obecně odvozuje jeho procesní status od účelu tohoto procesního subjektu v insolvenčním řízení. Obsahem kapitoly jsou jednotlivé klíčové povinnosti a oprávnění insolvenčního správce, mj. přezkum pohledávek, popěrné právo, soupis majetkové podstaty, dispoziční oprávnění k majetku dlužníka, jeho zpeněžování, povinnost svědomitosti a řádné odborné péče, standardy výkonu funkce, odměna a náhrada hotových výdajů, odpovědnost a odvolání a zproštění. V této partii hodnocené práce autor prokazuje solidní úroveň znalostí a pracuje i s relevantními rozhodnutími soudní praxe. Následující sedmá kapitola obsahuje autorův výklad k dohledu nad insolvenčními správci. Autor zde rozebírá dohlédací oprávnění insolvenčního soudu a Ministerstva spravedlnosti. Autorem zmíněná osobní statistika by měla být přiblížena v rámci ústní obhajoby. Závěrečná kapitola se věnuje některým vybraným otázkám a postupům v insolvenčním řízení, konkrétně nepatrnému konkurzu, zpeněžení majetku dlužníka jednou smlouvou, konečné zprávě a návrhu rozvrhového usnesení a distribučnímu schématu. Okruh těchto otázek je zvolen zdařile. Autor se zde zaměřuje na popis postupů, které (při splnění stanovených předpokladů) významně usnadňují a urychlují insolvenční řízení. Práci uzavírá autorova shrnující úvaha. Práce má v zásadě dobrou jazykovou a stylistickou úroveň, i když n

některé pravopisné chyby (s.40) a stylistické neobratnosti (s. 61 v úvodu kapitoly 6.8) byly přehlednuty při autorské korektuře.

IV.

Závěr:

Předložená práce svým rozsahem, obsahem i způsobem zpracování ještě splňuje požadavky kladené na tento druh prací a proto ji

d o p o r u č u j i

k ústní obhajobě. V jejímž rámci nechť se autor vypořádá se shora uvedenými náměty.

V Praze dne 13.8.2021

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.

Oponentka diplomové práce